31984R3220

20.11.1984 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 301/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3220/84
z dnia 13 listopada 1984 r.
ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2966/80 [2], w szczególności jego art. 2 i art. 4 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

do 1 sierpnia corocznie musi być ustalona cena podstawowa na świnie rzeźne o standardowej jakości zdefiniowanej według wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych;

dlatego konieczne jest ustanowienie ogólnych zasad zapewniających jednolitą klasyfikację tusz wieprzowych, w szczególności w celu zagwarantowania producentom godziwej zapłaty w oparciu o wagę i budowę ciała świń dostarczonych do rzeźni; klasyfikacja ma również zwiększyć przejrzystość rynku w zakresie handlu tuszami wieprzowymi;

wartość tuszy wieprzowej określana jest w szczególności na podstawie zawartości chudego mięsa w stosunku do wagi; oszacowanie zawartości chudego mięsa na podstawie obiektywnej oceny wagi tuszy i grubości słoniny grzbietowej oraz subiektywnej oceny rozwoju mięśni w głównych częściach tuszy może stanowić właściwe oszacowanie tej wartości; jednakże element subiektywny reprezentowany przez oszacowanie rozwoju mięśni może również spowodować duże zróżnicowanie oszacowania; dlatego niezbędne jest wprowadzenie w całej Wspólnocie zasady bezpośredniego ustalania zawartości procentowej chudego mięsa na podstawie obiektywnych pomiarów jednej lub więcej części anatomicznych tuszy wieprzowej, jednakże z zachowaniem możliwości zastosowania dodatkowych kryteriów określania jej wartości handlowej;

wygląd, waga i zawartość chudego mięsa w tuszy powinny być dokładnie zdefiniowane, aby zapewnić porównywalność wyników szacowania;

uwzględniając różnice w hodowli trzody chlewnej we Wspólnocie, tusze wieprzowe powinny być podzielone na pięć klas ze względu na zawartość chudego mięsa, przy czym każda klasa powinna obejmować zakres 5 % zawartości chudego mięsa; pomimo tego Państwom Członkowskim należy pozostawić opcję dodania dodatkowej klasy tusz o dużej zawartości procentowej chudego mięsa;

w celu zapewnienia właściwego stosowania metod szacowania procentowej zawartości chudego mięsa powinien zostać ustanowiony system monitorowania; ponadto należy zwiększyć przejrzystość rynku, wprowadzając wymóg znakowania tusz zgodnie z zawartością chudego mięsa;

celem ustalenia notowań tusz wieprzowych na wspólnych podstawach i zachowania ich porównywalności z ceną podstawową obowiązującą w przypadku jakości standardowej powinna być stosowana skala wspólnotowa, w szczególności w celu określenia przeciętnej ceny tusz wieprzowych, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75;

uwzględniając zmiany określone powyżej, wszystkie stosowane zasady powinny zostać ujednolicone i w związku z tym rozporządzenie Rady (EWG) nr 2760/75 z dnia 29 października 1975 r., ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych [3], powinno stracić moc;

jednakże ze względu na różnorodność struktur rzeźni i różną praktykę uboju nie jest możliwe jednoczesne wprowadzenie nowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych w całej Wspólnocie; z

[1] Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.
[2] Dz U. L 307 z 18.11.1980, str. 5.
[3] Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 10.

tego powodu należy pozwolić niektórym Państwom Członkowskim na stosowanie w okresie przejściowym metod klasyfikacji tusz wieprzowych ustanowionych w rozporządzeniu (EWG) nr 2760/75,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych innych niż te, które zostały użyte do hodowli.

2. Skala, o której mowa w ust. 1, używana jest w rzeźniach do klasyfikacji tusz celem zapewnienia producentom godziwej zapłaty na podstawie wagi i budowy ciała świń, które dostarczyli do rzeźni.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu tej skali:

— w rzeźniach, dla których ustaliły maksymalną ilość ubijanych zwierząt; ilość ta nie może przekraczać średniorocznie 200 świń tygodniowo,

— w rzeźniach, w których dokonuje się tylko uboju świń urodzonych i tuczonych we własnych zakładach hodowlanych i które same zajmują się rozbiorem wszystkich uzyskanych tusz.

W takim przypadku Państwa Członkowskie informują Komisję o swojej decyzji, wyszczególniając maksymalną liczbę ubijanych zwierząt w każdej rzeźni, która została wyłączona ze stosowania skali wspólnotowej.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „tusza wieprzowa" oznacza ciało ubitej świni, wykrwawione i wypatroszone, całe lub podzielone wzdłuż linii środkowej, bez języka, szczeciny, racic i genitaliów, ale z tłuszczem okołonerkowym, nerkami i przeponą.

W odniesieniu do świń ubijanych na swoim terytorium Państwa Członkowskie mogą uzyskać zatwierdzenie innej prezentacji tusz wieprzowych:

— jeżeli zwykła praktyka handlowa na ich terytorium różni się od standardowej prezentacji określonej w akapicie pierwszym, lub

— jeżeli wynika to z wymogów technicznych.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia waga odnosi się do schłodzonych tusz o wyglądzie określonym w ust. 1 akapit pierwszy.

Tusza jest ważona jak najszybciej po uboju i nie później niż w 45 minut po ogłuszeniu świni. Waga tuszy po schłodzeniu obliczana jest przy zastosowaniu do otrzymanego wyniku współczynnika przeliczeniowego.

Jeżeli w danej rzeźni nie można przestrzegać 45-minutowego okresu, współczynnik przeliczeniowy, o którym mowa w akapicie drugim, jest odpowiednio dostosowywany.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia zawartość chudego mięsa w tuszy wieprzowej wyraża się stosunkiem:

— całkowitej wagi czerwonych mięśni poprzecznie prążkowanych otrzymanych przez całkowity rozbiór tuszy, pod warunkiem że można je oddzielić nożem, do

— wagi tuszy.

Zawartość chudego mięsa jest szacowana na podstawie zatwierdzonych metod klasyfikowania. Można zatwierdzić jedynie statystycznie udowodnione metody szacowania, oparte na pomiarach fizycznych jednej lub kilku części anatomicznych tuszy wieprzowej. Zatwierdzenie metod klasyfikacji zależy od zgodności z maksymalną tolerancją błędu statystycznego przy dokonywaniu oceny.

Artykuł 3

1. Tusze wieprzowe klasyfikowane są podczas ważenia, zgodnie z oszacowaną zawartością chudego mięsa.

Wartość handlowa tusz nie jest jednak ustalana wyłącznie na podstawie oszacowanej zawartości chudego mięsa.

2. Stosowana jest następująca skala klasyfikacji:

Chude mięso wyrażone w procentach wagi tuszy	Klasa
55 lub więcej	E
50 lub więcej, ale mniej niż 55	U
45 lub więcej, ale mniej niż 50	R
40 lub więcej, ale mniej niż 45	O
40 poniżej	P

3. Uwzględniając charakterystykę produkcji wieprzowiny, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić oddzielną klasę 60 % lub więcej zawartości mięsa chudego, którą oznaczą literą S i stosować będą do świń ubijanych na swoim terytorium. Państwa Członkowskie, które chcą skorzystać z tej możliwości, informują o tym Komisję.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie wyłączają zastosowania, w odniesieniu do świń ubijanych na terytorium Państw Członkowskich, dodatkowych kryteriów oceny oprócz wagi i oszacowanej zawartości chudego mięsa.

Artykuł 4

1. Niezwłocznie po dokonaniu klasyfikacji tusze wieprzowe są znakowane zgodnie z klasą przewidzianą w art. 3 lub zgodnie z oszacowaną zawartością chudego mięsa, pod warunkiem że ten drugi sposób oznakowania umożliwia tuszom przypisanie ich do klas przewidzianych w art. 3.

Bez uszczerbku dla przepisów akapitu pierwszego na tuszach podaje się dane szczegółowe dotyczące wagi tuszy oraz wszelkie inne szczegóły, które zostaną uznane za właściwe.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Państwa Członkowskie mogą ustanowić, że tusze wieprzowe nie są znakowane, jeżeli sporządzona jest urzędowa dokumentacja obejmująca w przypadku każdej tuszy przynajmniej następujące dane:

— identyfikację,

— wagę tuszy przed schłodzeniem,

— oszacowaną zawartość chudego mięsa.

Dokumentacja musi być przechowywana przez cztery tygodnie i potwierdzona jako oryginalna w dniu jej sporządzenia przez osobę, której powierzono zadanie prowadzenia weryfikacji.

Jednakże w celu umożliwienia sprzedaży w całości w innym Państwie Członkowskim tusze są oznaczane zgodnie z właściwą klasą przewidzianą w art. 3 lub zgodnie z wielkością procentową oznaczającą zawartość mięsa chudego w tych tuszach.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 ust. 1 akapit drugi żaden tłuszcz, mięsień ani inna tkanka nie mogą zostać usunięte z tuszy przed zważeniem, sklasyfikowaniem i oznakowaniem.

Artykuł 5

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności odnoszące się do art. 2 i dotyczące:

— zamiany różnych sposobów prezentacji na standardową prezentację tuszy,

— zamiany wagi nieschłodzonej tuszy na wagę schłodzonej tuszy, oraz

— warunków zatwierdzenia metod klasyfikacji

są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.

2. Zatwierdzenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi i art. 2 ust. 3 akapit drugi, uzyskuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.

Artykuł 6

Rozporządzenie (EWG) nr 2760/75 traci moc.

Jednakże do dnia 31 grudnia 1988 r. Państwa Członkowskie mogą nadal stosować skalę klasyfikacji tusz wieprzowych ustanowioną rozporządzeniem, o którym mowa w akapicie pierwszym, zamiast skali ustanowionej niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 1984 r.

W imieniu Rady

A. DEASY

Przewodniczący